

Edgar Julius Jung

Autor: Franz Chocholatý Gröger

Edgar Julius Jung se narodil 6. března 1894 v Ludwigshafenu. Na začátku první světové války vstoupil do císařské armády a v r. 1916 jako poručík v záloze a konečně jako stíhací pilot působil na západní frontě. Po válce vstoupil do Freikorps von Epp a podílel se na potlačení bavorské sovětské republiky na jaře roku 1919.

Jung pokračoval ve studiích práva v Heidelbergu a Würzburgu a v roce 1920 získal ve Würzburgu, titul Dr. jur. PhD. V roce 1922 složil advokátní zkoušky a poté pracoval jako právník v Zweibrücken ve Falcku (Pfalz). Ve stejném roce se oženil. Falc byla od prosince roku 1918 obsazená francouzskou armádou. Společně s Emmerlinge založil tajný „Rheinisch-Pfälzischer Kampfbund“, který si stanovil za cíl odstranění francouzské okupace.

Z Falce musel odejít a usazuje se v Mnichově. Zde spoluorganizuje likvidaci Franze Josefa Heinze, presidenta Autonome Pfalz. Na večer 9. ledna 1924 pod velením asi 20 mladých mužů, kteří překročili zmrzlý Rýn a ve Speyeru v jídelně hotelu Wittelsbacher Hof zabili Heinze, jeho zaměstnance Matthiase Nicholase a Fußhöllera, nezaujatého návštěvníka. V následné přestřelce zabili dva členy nacistické strany. Jung sám byl lehce zraněn při přestřelce a utekl z Falce do Mnichova. Ve stejném roce se snažil být zvolen za Deutsche Volkspartei při volbách do Reichstagu, ale neúspěšně.

V roce 1925 byl zvolen do správní rady Deutscher Schutzbund, jejímž úkolem je podpora a péče o zahraniční Německo. Jung se přátelí s předsedou sdružení, Karlem C. von Loeschem. V Berlíně na Motzstraße sídlí Moeller van den Bruck a Heinrich von Gleichen, kteří založili Juni-Klub a později Herren-Klub, Jung byl členem obou sdružení. Podílel se také na činnosti „Volksdeutscher Klub“ a 2. června 1926 je spoluzakladatel „Jungakademischer Klub“ v Mnichově, jehož cílem je dle Junga „vytvoření německého národa a jemu přiměřeného státu.“ Jung se věnuje politickému psaní. Ve své knize *Die Herrschaft der Minderwertigen. Ihr Zerfall und ihre Ablösung* (později *Die Herrschaft der Minderwertigen. Ihr Zerfall und ihre Ablösung durch Neues Reich*) se pokouší o zúctování s demokracií, parlamentarismem a liberalismem a nastiňuje svůj autoritářský světový názor (*Weltanschauung*) a odmítá rovnostářství. Vyvolává mýtus věčné Říše, jejíž základy vidí v duchu. Stal se v roce 1926 jedním z nejvýznamnějších mluvčích konzervativní revoluce. Věřící, podobně jako Carl Schmitt, že pád liberálního parlamentarismu je nevyhnutelný. Postupem času se stále více staví proti nacionálnímu

socialismu.

V roce 1932 píše *Deutschland und die konservative Revolution*. Zde několik myšlenek z díla:

„První polovina 20. století likviduje kapitalistický, individuálně-kolektivistický, sekularizovaný svět, jenž je pozůstatkem novověkého vývoje. Vidíme tak proudy, jež se tento vývoj snaží završit: diktaturu proletariátu, totální masový stát proletářů, dokončení procesu vyvlastňování, který započal industrializací a byl korunován anonymizací a hromaděním kapitálu. (...) Rusko dnes pomocí masivního státního kapitalismu dohání nutnou a promeškanou industrializaci; pokračuje v biologicko-sociologickém utváření národů obývajících jeho prostor. Státní kapitalismus je pak raným stádiem ruského vývoje, ve střední Evropě nebo na Západě by byl pozdním stádiem, stádiem zániku.(...) Právě velká konzervativní protirevoluce zabrání rozkladu západního lidstva, neboť pod německým vedením založí nový řád, nový étos a novou západní jednotu (...)Třetí říše tedy nebude pokračovat ve velkém procesu sekularizace, můžeme si ji představit pouze jako ukončení tohoto procesu. Buď bude germánsko-křesťanská, nebo nebude vůbec. Odvrací se od národněstátních forem západní ražby, od chybně zúženého nacionalismu. Nový nacionalismus je nábožensko-kulturní pojem, protože usiluje o totalitu a nestrpí žádné omezení na to, co je čistě politické. Vytýká se nám, že klopýtáme kdesi stranou politických sil, že jsme romantici, kteří nevidí skutečnost a utíkají se ke snům o ideologii říše, jež směřuje zpět. Ovšem tvar a beztvorost jsou dva věčné sociální principy, tak jako se mikrokosmos a makrokosmos vzájemně vyvažují ve svém věčném souboji.(...) Nastala doba, kdy dochází k rozpadu, kdy se skutečnost liberálního pojetí světa mění v iluzi, kdy se ukázalo, že život nelze zvládnout pomocí abstrakce a rozumu. Svět vidíme takový, jaký je, protože sami nejsme pouze z tohoto světa, máme tušení o světě metafyzickém, jež pociťujeme jako kosmický zákon. Proto přišla naše hodina: hodina německé revoluce.“ 1]

Zároveň dochází k rozčarování s průběhem nacionálně socialistické revoluce a odklonu od ní. Jung však nebyl spokojen pouze s poskytováním intelektuálních vodítek, měl v úmyslu i zasáhnout do politiky. Německý vicekancléř Franz von Papen, pro kterého Jung psal politické projevy, se jevil jako ideální zprostředkovatel Jungových idejí. Franz von Papen pronesl 17. června 1934 v Marburgu projev, který pocházel z Jungova pera. Bohužel podlehl iluzi o moci a ochotě konzervativců postoupit boj s nacionálněsocialistickou mocí. Přesné okolnosti konce Junga nejsou plně zjištěny: Fritz Gunther von Tschirschky uvádí ve svých pamětech, Jung byl opět krátce 30. června ve sklepě velitelství Gestapa v Prinz-Albert-Strasse a tam byl zabit. Hans - Günther Seraphin uvádí, že Jung byl zastřelen ve stejný den jako účastníci tzv. „Röhmputsch“ z propagandistického důvodu. Jiné zdroje naznačují, že Jung byl převeden do koncentračního tábora Oranienburg a v noci na 1. července byl zastřelen. To zpochybňuje Edmund Forschbach.

Poznámka:

1] Jung, Edgar Julius, Německo a konzervativní revoluce, in: Urválek Aleš a kol. *Dějiny německého a rakouského konzervativního myšlení*, Nakladatelství Olomouc 2009, s. 347-350 (překlad krácen).

Dílo:

1925 In eigener Sache. In: Münchener Neueste Nachrichten (dále MNN) z 20.3.1925
1927 Die Herrschaft der Minderwertigen. Ihr Zerfall und ihre Ablösung. Berlin 1927
1929 Die Herrschaft der Minderwertigen. Ihr Zerfall und ihre Ablösung durch Neues Reich, 2. Auflage [d.i. Neufassung] Berlin 1929/30
1930 Volkserhaltung. In: Deutsche Rundschau (dále DR) März 1930, S. 185-196
Die Erschießung des Heinz-Orbis in Speyer. In MNN vom 23. 11. 1930
Die Tragik der Kriegsgeneration, In: Süddt. Monatshefte 27, S.511-534
1931 Die Bedeutung des Faschismus für Europa, DR 58, Juni S.178-186
Aufstand der Rechten. in: DR 58, November 1931, S. 81-86
Föderalismus aus Weltanschauung. München 1931
1932 Revolutionäre Außenpolitik, DR 59, Febr.1932, S. 86-92
Neubelebung von Weimar? In: DR 59, Mai 1932, S. 153-162.
Deutschland und die konservative Revolution. In: Deutsche über Deutschland.
Die Stimme des unbekanntenen Politikers. München 1932, S. 369-383.
Das eigenständige Volk, DR 59, Oktober 1932, S.1 -8
Deutsche Unzulänglichkeiten. In: DR 59 November 1932, S. 81-86
1933 Verlustbilanz der Rechten, BR 60 Januar 1933, S. 1-6
Einsatz der Nation. In: DR. 60 März 1933. S. 155-160
Sinndeutung der deutschen Revolution. Oldenburg 1933
Die christliche Revolution. In: DR. September 1933, S. 142-147. Denkschrift Jungs an Papen, verfasst im April 1934 (?). Abschrift beim Institut für Zeitgeschichte München, Photokopienarchiv 98/2375/59
Die geistige Krise des jungen Deutschland. Berlin ohne Jahrgang.
1934 Deutschland ohne Europa In: DR 61 Febr. 1934, S. 73-78
Rede des Vizekanzlers von Papen vor dem Universitätsbund in Marburg am 17. Juni 1934
Verlag Germania AG, Berlin SW

Literatura:

Forschbach Edmund, Edgar J. Jung, ein konservativer Revolutionär 30. Juni 1934, Neske, Pfullingen 1984 ISBN 3788502673
Gallo Max, Noc dlouhých nožů, Sv.48, Edice Archiv, Mladá Fronta, Praha 1986
Jaecker Tobias, *Antidemokratisches Denken in der Weimarer Republik*, Edgar Jung und die Konservative Revolution, Freie Universität Berlin, Friedrich-Meinecke-Institut für Geschichtswissenschaften SS 1998
Maaß Sebastian, Die andere deutsche Revolution, Edgar Julius Jung und die metaphysischen Grundlagen der Konservativen Revolution, Kieler ideengeschichtliche Studien, Band 1 REGIN-

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

VERLAG 2009 ISBN: 978-3-941247-20-8

Maaß Sebastian, Kämpfer um ein drittes Reich, Arthur Moeller van den Bruck und sein Kreis. Kieler ideengeschichtliche Studien, Band 2 REGIN-VERLAG 2010

Stern Josef Petr, Hitler, Vůdce a lid, Lidové noviny 1991 ISBN 80-7106-054-2

Urválek Aleš a kol., Dějiny německého a rakouského konzervativního myšlení, Nakladatelství Olomouc 2009, ISBN 978-80-7182-252-3

Převzato ze stránek **Náš směr**.